

בבית המשפט העליון

עע"מ 2277/17 - א'

לפני: כבוד השופטת א' חיות

המערער: זאב גול

נגד

המשיבה: המפקחת על שוק ההון דורית סלינגר

בקשה לסעד זמני בערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מנהליים בתל אביב-יפו בעת"מ 31733-12-16 שניתן ביום 26.2.2017 על ידי כב' השופטת א' נחליאלי-חיאט

בשם המערער: עו"ד חיים משגב
בשם המשיבה: עו"ד יסכה פישר יוסף

החלטה

בקשה לסעד זמני בערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מנהליים בתל אביב-יפו (כב' השופטת א' נחליאלי-חיאט) מיום 26.2.2017 בעת"מ 31733-12-16 אשר קיבל בחלקה עתירה שהגיש המערער נגד החלטת המשיבה (להלן: הממונה) לשלול את רישונו לעבוד כסוכן ביטוח.

1. המערער הוא סוכן ביטוח שרישיונו נשלל עקב ביצוע שורה של מעשי מרמה והונאה. תחילתה של הפרשה בשנת 2012, עת התעורר חשדה של חברת "מנורה חברה לביטוח בע"מ" (להלן: מנורה) כי המערער הגיש לה דרישות תשלום המבוססות על חשבוניות מזויפות. בעקבות החשדות ערכה מנורה בדיקה אשר חשפה, לכאורה, כי בין השנים 2008-2012 הוציא ממנה המערער במרמה מאות אלפי שקלים. מנורה העבירה את ממצאי הבדיקה לידי מחלקת האכיפה באגף שוק ההון באוצר (להלן: מחלקת האכיפה) ובהמשך הגיעה להסדר עם המערער לפיו הוא ישיב לידיה 650,000 ש"ח מבלי להודות בטענות שהעלתה כלפיו. ביום 3.12.2014 נערך למערער תשאול במשרדי מחלקת האכיפה וביום 2.3.2016 נשלח אליו מכתב המודיע לו כי הממונה שוקלת לשלול את רישונו. ביום 25.7.2016 נערך למערער שימוע בפני הוועדה המייעצת לממונה בעניין רישיונות מבטח ורישיונות סוכן ביטוח (להלן: הוועדה המייעצת), אשר המליצה לשלול את רישונו לתקופה של 3 שנים. בהחלטתה ציינה הוועדה המייעצת כי

המערער הודה בזיוף חשבוניות בסכום של 28,210 ש"ח וקבעה כי ישנה סבירות גבוהה שזויפו על ידו חשבוניות בסכומים גבוהים בהרבה. עוד ציינה הוועדה כי אלמלא התמשכות ההליכים בעניינו של המערער היה מקום להטיל עליו עונש חמור יותר. ביום 6.12.2016 החליטה הממונה לאמץ את המלצת הוועדה המייעצת ולשלול את רישיון סוכן הביטוח של המערער למשך 3 שנים מכוח הסמכות הנתונה לה בסעיף 29(א)(7) לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981.

2. בעקבות זאת עתר המערער לבית המשפט קמא וביקש לבטל את ההחלטה לשלול את רישיונו. בד בבד עם הגשת העתירה הגיש העותר בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה אשר נדחתה על ידי בית המשפט קמא. המערער ביקש לערער על החלטה זו (בר"מ 130/17) וביום 14.2.2017 קיבל השופט ע' פוגלמן את הבקשה ואת הערעור והורה לעכב את שלילת רישיונו של המערער עד למתן הכרעה בעתירה. בהחלטתו קבע השופט פוגלמן כי השיהוי הכבד בקבלת החלטה בעניינו של המערער מטה את הכף לעבר עיכוב ביצוע השלילה. מספר ימים לאחר מכן, ביום 26.2.2017, קיבל בית המשפט קמא באופן חלקי את עתירתו של המערער. בפסק דינו קבע בית המשפט קמא כי לא נפל פגם בהליכים שהובילו לשלילת רישיונו וכי ממצאיה של הוועדה המייעצת נסמכים על ראיות שלא נסתרו. עם זאת, קבע בית המשפט קמא כי התמשכות ההליכים בעניינו של המערער הייתה בלתי סבירה והיא מצדיקה הפחתה נוספת בעונשו, זאת בפרט בשים לב לכך שמאז שנחשפו מעשי המרמה המיוחסים למערער בשנת 2012 המשיך המערער לעבוד כסוכן ביטוח ולא ביצע עבירות נוספות. לפיכך, הורה בית המשפט קמא לקצר את תקופת השלילה שנגזרה על המערער לשנתיים.

3. המערער אינו משלים עם פסק דינו של בית המשפט קמא והגיש עליו ערעור לבית משפט זה. בד בבד הגיש המערער בקשה לעכב את כניסתה של שלילת הרישיון לתוקף עד להכרעה בערעור. לטענת המערער נפלו פגמים חמורים בהליך שקדם להחלטה לשלול את רישיונו ואין לממונה ראיות של ממש כדי לתמוך בהאשמות החמורות שהיא מפנה כלפיו. עוד טוען המערער כי לא ניתן משקל הולם להתמשכות ההליכים בעניינו ולכך שהמשיך לעבוד כסוכן ביטוח במהלך כל התקופה מבלי שהוגשו נגדו תלונות נוספות. מטעמים אלו סבור המערער כי סיכויי ערעורו טובים בנוסף על כך טוען המערער כי ייגרם לו נזק כבד ובלתי הפיך אם תידחה הבקשה לעיכוב כניסתה של השלילה לתוקף ומנגד כי לא ייגרם לממונה או לציבור כל נזק אם ימשיך לעבוד כסוכן ביטוח עד להכרעה בערעור. על כן, כך סבור המערער, מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובתו.

4. הממונה טוענת כי החלטתה לשלול את רישיונו של המערער מבוססת על ראיות מוצקות וביניהן הודאתו של המערער כי הוציא ממנורה עשרות אלפי שקלים במרמה. עוד טוענת הממונה כי לא נפל פגם בהליכי השימוע שהתקיימו למערער טרם ההחלטה לשלול את רישיונו וכי מדובר בהחלטה סבירה ומוצדקת נוכח חומרת מעשיו. בנוסף על כך טוענת הממונה כי הן הוועדה המייעצת והן בית המשפט קמא התחשבו בהתמשכות ההליכים בעניינו של המערער ועל כן הסיכוי שיוחלט על הפחתה נוספת בעונשו הוא קלוש. מטעמים אלו סבורה הממונה כי סיכויי הערעור נמוכים מאוד. באשר למאזן הנוחות טוענת הממונה כי שלילת רישיונו של המערער לא תגרום לו נזק בלתי הפיך ומנגד יש להביא בחשבון את האינטרס הציבורי בהגנה על המבוטחים ובהרתעה מפני ביצוע מעשי מרמה על ידי סוכני ביטוח. על כן סבורה הממונה כי יש לדחות את בקשת המערער לעכב את כניסתה של שלילת הרישיון לתוקף.

5. דין הבקשה לסעד זמני להידחות.

הלכה היא כי על המבקש סעד זמני בערעור על פסק דין בעתירה מנהלית להראות כי סיכויי ערעורו טובים וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתו (ראו: ע"מ 2419/17 מנוליד חירות מערכות בע"מ נ' ועדת המכרזים עיריית הרצליה, פסקה 5 (21.3.2017)). מבלי שאקבע בכך מסמרות אומר בזהירות כי לא התרשמתי שסיכויי הערעור טובים וזאת נוכח ממצאיה של הוועדה המייעצת אשר התבססו, בין היתר, על הודאתו של המערער בביצוע מעשי מרמה. נוסף על כך, לא שוכנעתי כי הנזק שייגרם למערער כתוצאה משלילת רישיונו הוא נזק בלתי הפיך אשר לא ניתן לפצות עליו בכסף. מטעמים אלו יש לקבוע כי לא מתקיימים במקרה דנן התנאים למתן סעד זמני בערעור. עם זאת, נוכח תקופת השלילה הקצרה יחסית שנגזרה על המערער, על המזכירות לקבוע דיון בערעור בהקדם ולא יאוחר מתחילת חודש ספטמבר 2017.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ז' בניסן התשע"ז (3.4.2017).

ש ו פ ת